

JACK LONDON

Väkevästi, intohimoisesti työ-
räenluokan asiaa eräissä kir-
joissaan kuvannut kirjailija, Jack
London, on kuollut. Oli vasta 40
vuotias.

Lyhyt-ikäisyydestään huoli-
matta, ennätti London kuiten-
kin suorittaa monen miehen
työn. Hänen kirjallinen tuotan-
tonsa on hämmästyttävän laaja.
Hänen elämänsä seikkailurikas-
ta. Työläisen lapsena joutui
hän poikasena "Rautakoron" ar-
mottomasti ruhjottavaksi. U-
jaasti kuitenkin kohotti päänsä
pystyyn ja tunkihe eteenpäin.
Toimi mitä erilaisimmilla työa-
loilla — merimiehenä, kaivos-
miehenä, maatyöläisenä, sekatyö-
läisenä j. n. e. "Vieraili" joskus
vankilassakin — köyhyyden ri-
koksen takia. Ankara oli elä-
män koulu, mutta se opetti hä-
nelle sellaista, mitä hän muutoin
ei olisi mitenkään oppinut. Se
teki hänestä elämän kirjailijan.
Kirjailijan sellaisen, joka tunsi
elämän, tiesi työväenluokan tar-
peet ja kärsimykset, sillä olihan
hän itse tämän luokan lihaa ja
verta.

Hänen laajan tuotantonsa jou-
kossa on useita työväenluokalle
rakkaita kirjoja. Ne uhkuvat
väkevää taisteluintoa harvain-
valtaa vastaan. Hallitsevalle
luokalle lyödään niissä pelotta-
va taisteluhansikas vasten naa-
maa. Niissä on sellaista uhmaa,
että se panee valtuokan hät-
kähtämään, vapisemaan.

Muistakaammepa vain voi-
makkaan "Rautakoron"*) mu-

*) "Rautakorko"-teos on ilmestynyt
"Raivaajan" kustannuksella suomen-
kielisenä.

Jack London.

sertavia iskuja. Niissä piilee
Londonin ja työväenluokan tais-
teluhaaste nykyistä yhteiskunta-
järjestelmää vastaan. Miten vai-
kuttavasti, uhkarohkeasti lausu-
kaan "Rautakoron" sankari,
Ernst, totuuden, kun ensin selos-
tettuaan herroille työväenluokan
mahtavaa kansainvälistä voimaa,
jatkaa: "Sellainen armeija on
omansa antamaan mieltimistä
hallitsijoille ja hallitseville luo-

kille. Tämän armeijan sotahuuto kuuluu: "Ei mitään ehtoja! Me vaadimme kaiken, mitä te omistatte. Vähempään emme tyydy. Me tahdomme ottaa omiin käsiimme vallan ohjat ja ihmiskunnan kohtalon. Katsokaa meidän käsiämme. Ne ovat jäntevät kädet. Me aiomme ottaa teiltä teidän hallituksenne, teidän palatsinne ja teidän mukavan joutilaisuutenne, ja sinä päivänä teidän on tehtävä työtä leivän edestä niinkuin talonpoika pellollaan tai niinkuin nälistynyt ja surkea kauppapalvelija teidän suurkaupungeissanne. Meillä on jäntevät kädet."

London selvästi tulkitsi tässä samassa kirjassaan sen, että hallitsevan luokan oikeudentuntoon ja ihmisyyteen ei kannata vedota. Poimikaamme edelleen kohtia "Rautakoron" sankarin puheesta, joka tätä tulkitsee: "Me tiedämme, ja katkerasta kokemuksesta, ettei maksa vaivaa vedota oikeuteen ja ihmisyyteen. Teidän sydämenne ovat yhtä kovat kuin teidän kantapäänne, joilla te talleatte köyhiä. Siksi me vetoammekin voimaan. Ääninemme voimalla vaalipäivänä me otamme teiltä pois hallituksenne". Ja jos kapitalistiluokka silloin estäisikin työläisiä pääsemästä valtaan, niin silloin pannaan voima voimaa vastaan, vastataan samalla mitalla. Mutta kapitalistiluokka lopultakaan "ei voi päästä käsistämme. Totta on, että työmies on kautta historian käsittämän ajan ollut liejussa. Je se niinkään on varma, että niinkauan kuin teikäläisillä (kapitalistiluokalla) ja teidän jälkeläisillänne on valta, työmies tulee niin kauan olemaan liejussa... Voima tulee aina olemaan määrääjänä niinkuin se aina ol-

lutkin. Se on luokkien välistä taistelua. Samoin kuin teidän luokkanne kukisti vanhan feodaaliaateliston, samoin tulee meidän luokkamme, työväenluokka, kukistamaan teidän valtanne... Se tulee kehityksen välttämättömyydellä tapahtumaan. Kysymys on ainoastaan ajasta — ehdottomasti varma on, että teidän luokkanne tulee kukistumaan. Ja se tapahtuu voimalla. Me työläiset olemme vatkanneet tuota sanaa kunnes se on kokonaan juurtunut meidän mieliimme. Voima! Se on kuninkaallinen sana."

London oli aikoinaan taistelujen mies. Ei mikään "salonkiososialisti", vaan rohkean uhman mies. Loppuvuosiinaan oli hänen kirjallisessa tuotannossaan kuitenkin havaittavissa lamaannusta. Liekö Rautakoron musertava painostus siihen vaikuttanut... ei tainnut kelvata kustantajille uhkaavat taistelukirjat, ei saanut kirjottaa yhteiskunnallisia voimanpurkauksia, vaan silattua, helppohintaista kirjallisuutta... Kas niistä kustantajat maksoivat ja maksoivat kovasti. Ehkä senkautta miestä nujerrettiin...

Londonin kirjallinen työ jokatapauksessa on tuottanut runsaasti työväenluokallekin. Kumpahan ne miljoonat työnorjat, jotka ahertavat "Rautakoron" hyväksi, lopulta musertuen sen armottomaan sortoon, osaisivat ottaa oppia näistä kirjoista, niin eipä kuluisi pitkää aikaa, jolloin "Rautakorko" muserrattaisiin. Mätä yhteiskuntajärjestelmä kaadettaisiin kumoon ja tilalle kohoaisi ihmisten veljeyden aika. Tuo kaunis, ihana työväenluokan vapauden ihanne kovettuisi iloa, onnea, vapautta antavaksi tosiasiaksi.